

da je bil oče v Prvi tankovski brigadi ranjen
 da je baje dobil odlikovanja
 ter zatrjevali da je šele sedaj postal prasec
 Nisi kriva ti
 če si mislila na samomor in govorila da raje skočiš v Dravo
 ali pa da greš pod vlak
 kot pa rediš pamžete
 da je vse skupaj sranje nevredno pasjega življenja
 nato pa si vseeno ostala z nama
 Nisi kriva ti
 mama
 če smo morali imeti podnajemnike
 in če sem kot otrok spal z debeloritasto Marijo
 ki se je porivala s fantom
 ko sem še jaz bedel
 in govorila Ne morem več ne morem več
 nato pa naslednji dan šušljala da je izdelana ko tank
 in da ji je tekla kri z nosu
 Nisi kriva ti
 če so prišli možje iz Občinske skupščine
 majali z glavami in rekli
 da tako ne gre več
 da mora imeti delavka z otrokoma boljše stanovanje
 nato pa se odpeljali na družbeni račun
 pit
 da splaknejo to
 kot smetar smeti s ceste
 Čuj
 nisi kriva ti
 mama
 če je bilo več solz kot sonca
 več lakote kot žrtja
 in več svinjarije kot v filmih
 prepovedanih do osemnajst let

PODOBA X

V moji ulici je ugasnilo življenje
 malega človeka
 Na cesti je ležal kamen
 in popotnik ga je brcnil v blato
 nato pa odšel čakati svojo Jelko
 ki je baje Venera dvajsetega stoletja
 v zmoti o neskončni lepoti
 blata
 Soseba

ta histerična baba
 s smehom kot razglašene orglice
 je jokala
 in si pulila las za lasom
 ter jih dajala drugega zraven drugega
 na obraz
 mrliča
 v zmoti o človeškem odpuščanju
 Starka
 z zgubanim obrazom
 in dvajsetimi jurji penzije
 je tulila in molila očenaš
 Zdravo Marijo in Evangelij
 nato pa pela pobožne pesmi
 in vedno delala velike križe
 čez ljudi in
 mrliča
 v zmoti o božjem odpuščanju
 Škilava Roza
 ki je dan za dnem obrekovala ljudi
 pitala golobe
 ter na večer odganjala mlade
 ko so počeli svinjske reči v njenem hodniku
 se je stiskala k steni
 in hlinila žalost
 mrliča
 v zmoti o lastni večnosti
 Stari Martin
 ta pijanec se je še danes napil
 in preklinjal vse svetnike
 če so sploh kje
 vse ljudi ki so same cmere
 ki so hinavci in priliznjenci
 riti in cipe
 in ne dajo miru še
 mrliču
 v zmoti o lastni nesreči
 Žena
 je pobesnela skakala naokoli
 objokovala moža
 preklinjala Martina
 tega pijanega psa
 da ni crknil on namesto njega
 ki ni nikoli pil
 ki je bil pošten poštar
 natančen vedno do zadnje pare
 in prav zato izvržek svoje družbe

V moji ulici je ugasnilo življenje
malega človeka
Na cesti je ležal kamen
in popotnik ga je brnil
v blato

PODOBA XI

Doma jih je bilo petnajst otrok
S tremi leti je izgubila očeta
s šestimi mater
z desetimi pa je odšla od doma
da bi pomagala mlajšim
in garala zdaj pri tej
zdaj pri oni hiši
Z osemnajstimi se je poročila
imela deset otrok
in moža
ki je hiral v rudniku
dokler ga ni zasulo
Pričela je znova
hodila je od hiše do hiše
delala ves dan in še ponoči
ter sanjala o kmetiji
kjer bo na stara leta našla svoj
mir
Otroci so odrasli
dva pomrla
eden padel
in ostala je zopet
sama
Delala je s starčevsko močjo
zbirala dinar za dinarjem
in si kupila majhno hišo
s kuhinjo in tremi sobami
Ko je hotela vnesti vanjo
življenje
je od samote zakričala preklela
boga
v katerega je verovala
ljudi
ki jim je dala šestdeset let in tri sinove
in se v prvi gostilni zapila
Umrla je
kot crkne brezdomen pes